

[Justitsministeren]

mange af os bryder sig om skal være tilfældet. Derfor er det også berettiget, også hvis det er nødvendigt med lovændringer af den grund, at søge hele tiden at værne om freden for den enkelte person og at arbejde på dette, men det kan vi komme tilbage til under den debat, vi skal have om registerede gørelsen.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte et spørgsmål, der – det har hr. Lenger ret i – ikke direkte vedrører denne lovgivning, men som jo er blevet drøftet mange gange her i folketinget, nemlig politiets adgang til telefonaflytninger. Da spørgsmålet er nævnt, vil jeg gerne sige, at jeg i sommeren 1983 bad strafferetsplejeudvalget om at se på spørgsmålene telefonaflytning og rumaflytning og problemerne med agents provocateurs.

Strafferetsplejeudvalget har nu afgivet en betænkning, som jeg lige har modtaget, og jeg regner med, at den bliver offentliggjort i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.15.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om børns beskyttelse mod vold.

Af Lenger (VS) m.fl.

(FremSAT 30/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er næsten ved at være en tradition, at vi en eller flere gange om året skal drøfte dette beslutningsforslag; det er jo nu fjerde gang, vi har det fremme.

Min holdning til forslaget har ikke ændret sig, siden vi i maj i år behandlede et helt ligegyldende forslag. Jeg kan derfor i det hele henviser til, hvad jeg dengang og ved tidligere behandlinger har sagt om de forskellige punkter.

Det er vel især punktet om afskaffelse af den såkaldte revselsesret, der har størst interesse. Det er stadig min personlige opfattelse, at børn ikke bør udsættes for legemlig afstraffelse som led i deres opdragelse. Men selv om jeg har denne opfattelse, mener jeg alligevel, at det ville være forkert at lovgive herom. Jeg mener ikke, at vi som lovgivere bør blande os i, hvorvidt forældre skal afstå fra at anvende f.eks. visse for former for mild revselse i særlige situationer i forhold til andre opdragelsesmidler.

Lovgivning om forholdet mellem forældre og børn bør begrænses mest muligt. Kun i de mere ekstreme tilfælde bør forældrenes valg af opdragelsesmidler være et lovgivningsanliggende.

Den såkaldte revselsesret eksisterer i dag derved, at man indfortolker en begrænsning i straffelovens § 244 om vold, således at visse former for legemlig afstraffelse af børn som led i opdragelsen ikke falder ind under bestemmelsens anvendelsesområde, altså ikke kriminaliseres.

Hvis folketinget vedtager en lovgivning om afskaffelse af revselsesretten, vil denne begrænsning ikke længere kunne opretholdes. Forslaget bevirker altså en udvidelse af det kriminelle område på dette felt. Vi kriminaliserer noget, der ikke er kriminaliseret i forvejen.

Konsekvenserne bliver, at man ikke hjælper eller støtter de familier, der har vanskeligheder med opdragelsen af deres børn, men tværtimod risikerer at skabe øgede problemer